

ŻYCIE WANGELIA

XVII NIEDZIELA ZWYKŁA, *A* Mt 13,44-52 * 30.07.2023

(622)

Jezus opowiedział tłumom taką przypowieść: «Królestwo niebieskie podobne jest do skarbu ukrytego w roli. Znalazł go pewien człowiek i ukrył ponownie. Uradowany poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił tę rolę. Dalej, podobne jest królestwo niebieskie do kupca poszukującego pięknych pereł. Gdy znalazł jedną drogocenną perłę, poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił ją». «Dalej, podobne jest królestwo niebieskie do sieci, zarzuconej w morze i zagarniającej ryby wszelkiego rodzaju. Gdy się napełniła, wyciągnęli ją na brzeg i usiadłszy, dobre zebrali w naczynia, a złe odrzucili. Tak będzie przy końcu świata: wyjdą aniołowie, wyłączą złych spośród sprawiedliwych i wrzucą ich w piec rozpalony; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. Zrozumieliście to wszystko?» Odpowiedzieli Mu: «Tak». A On rzekł do nich: «Dlatego każdy uczony w Piśmie, który stał się uczniem królestwa niebieskiego, podobny jest do ojca rodziny, który ze swego skarbcza wydobywa rzeczy nowe i stare».

Za to, co nam przynosi Chrystus warto dać wszystko, co się ma. On bowiem daje pełnię życia, której nikt inny, ani nic innego dać nie może. Obyśmy tak chcieli osiągnąć Jezusowe królestwo Miłości jak niekiedy chcemy osiągnąć rzeczy materialne! Tymczasem to Miłość jest najprawdziwszym bogactwem człowieka. Bogatym czyni człowieka nie to, co on posiada, ale to, co daje innym. Egoiści nie będą "wrzuceni w piec rozpalony" za karę, ale z powodu swojej nieumiejętności życia w Niebie. Kto odrzuci definitywnie życie Miłością, ten wybiera bycie na zawsze egoistą. I to jest prawdziwe piekło!

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy masz coś, czemu poświęciłeś swoje życie? Czy potrafisz łatwo dostosować się do nowej sytuacji życiowej? Czy jesteś osobą egoistyczną?

Do wykonania: Będę pamiętać! Cena królestwa – cena niewymierna. Mój skarb jest we mnie, Królestwo Boże jest we mnie. Mój Bóg jest we mnie.

KALENDARZ LITURGICZNY

30.07 (poniedziałek) Wspomnienie św. Ignacego z Loyoli, prezbitera

Ignacy urodził się w roku 1491 w Loyoli w Kantabrii. Prowadził swobodne życie rycerskie na dworze królewskim; kiedy się nawrócił do Boga, skończył studia teologiczne w Paryżu. Tam też zebrał pierwszych towarzyszy, z którymi później założył w Rzymie Towarzystwo Jezusowe (SI, TJ). Działalność tego zakonu przyczyniła się do odnowy Kościoła. Jego dewizą była łacińska sentencja Ad maiorem Dei gloriam (Ku większej chwale Boga). Ignacy zmarł w Rzymie 31 lipca 1556 roku.

01.08 (wtorek) Wspomnienie św. Alfonsa Marii Liguorego, biskupa o doktora Kościoła

Urodził się koło Neapolu w 1696 roku. Rozpoczął karierę sędziowską, ale zrezygnował z niej, by poświęcić się Bogu i w 1726 roku otrzymał święcenia kapłańskie. Wypełniał swą misję wśród ludowych warstw Neapolu, założył zgromadzenie Najświętszego Odkupiciela (redemptorystów), przeznaczone do misji ludowych. W 1762 roku został mianowany biskupem. Zmarł w 1787 roku, został kanonizowany w roku 1839, a od 1871 roku jest doktorem Kościoła.

02.08 (środa) Wspomnienie św. Euzebiusza z Vercelli, biskupa

Euzebiusz urodził się z początkiem IV wieku na Sardynii. W roku 345 został pierwszym biskupem Vercelli. Prowadził życie wspólne z duchowieństwem swojej diecezji. Bronił nauki Kościoła przeciw arianom i dlatego musiał pójść na wygnanie. Po powrocie gorliwie pracował nad odnową wiary. Zmarł w Vercelli w roku 371.

04.08 (piątek) Wspomnienie św. Jana Vianneya, proboszcza, patrona proboszczów

Jan Vianney urodził się w Dardilly koło Lyonu w roku 1786. Musiał pokonać wiele trudności, zanim doszedł do kapłaństwa. Wkrótce został proboszczem w Ars w diecezji Belley. Zbojętniałą parafię odrodził przez swoją miłość do parafian, modlitwę i umartwione życie. Tłumy ludzi ściągali do Ars, by się u niego wyspowiadać lub zasięgnąć rady. Wyczerpany nadludzką pracą i umartwieniami, zmarł w Ars 4 sierpnia 1859 roku

05.08 (sobota) Wspomnienie Poświęcenia rzymskiej bazyliki NMP

Po Soborze Efeskim (431), na którym ogłoszono dogmat o Bożym macierzyństwie Najświętszej Maryi Panny, papież Sykstus III (432-440) poświęcił Jej bazylikę wzniesioną w Rzymie na Wzgórzu Eskwilińskim. Później bazylika ta otrzymała nazwę Matki Bożej Większej (Sancta Maria Maior). Jest to na Zachodzie najstarsza bazylika poświęcona czci Najświętszej Maryi Panny.

KALENDARZ LITURGICZNY

„Pewien pustelnik, który uchodził za niedoskonałego, odczuwał w godzinie śmierci wielką radość i był zupełnie spokojny. Jego przełożonego bardzo to dziwiło, spytał więc umierającego, dlaczego nie boi się sądów Bożych i czy przypadkiem zły duch nie stroi sobie z niego żartów. *„Prawda, mój ojciec – odpowiedział wtedy umierający – że nie widziano u mnie rzeczy nadzwyczajnych. Moją jedyną zasługą jest to, że zgodnie z rozkazem Pana kochałem wszystkich ludzi, znosiłem ich błędy, usprawiedliwiałem, wyświadczałem przysługi, o nikim nie myślałem ani nie mówiłem źle. To mnie pociesza i daje mi nadzieję, że Bóg zlituje się nade mną.”* Zdumiał się wtedy przełożony i z zachwytem zawołał: „Boże, jaka piękna, jaka cenna cnota! Synu, zachowując to przykazanie wykonałeś wszystko – naprawdę masz zapewnione niebo!” (kazania św. Jana Vianneya).

Modlitwa kierowcy do św. Krzysztofa:

O Panie, daj mi pewną rękę, dobre oko, doskonałą uwagę, bym nie pozostawił za sobą płaczącego człowieka. Ty jesteś Dawcą życia - proszę Cię przeto, spraw bym nie stał się przyczyną śmierci tych, którym Ty dałeś życie. Zachowaj, o Panie, wszystkich którzy będą mi towarzyszyć od jakichkolwiek nieszczęść i wypadków. Naucz mnie, bym kierował pojazdem dla dobra drugich i umiał opanować pokusę przekraczania granicy bezpieczeństwa szybkości. Spraw, aby

piękno tego świata, który stworzyłeś, wraz z radością Twojej łaski, mogły mi towarzyszyć na wszystkich drogach moich. Amen.